

hvorfor Udvalget ikke kunde slutte sig til „den betingede Henvisning til saadanne Midlers fakultative Anvendelse, som Lovforslaget lader sig nøje med“. Derfor foresloges at indsætte de vidtløftige og bestemte Bestemmelser, som nu findes i Loven (væsentlig hentede fra Lovforslaget om forbrydere og forsømte Børn se ndfr. Nr. 30). Med Hensyn til, hvilke Myndigheder der skal tage Bestemmelse om Opdragelsesforanstaltningerne, bemærkes, at efter Justitsministerens Forslag skulde dette altid være Overørigheden. Dette ændredes i Landstinget som angivet ovenfor (i Loven). Endelig indsatte Landstinget Bestemmelsen om, at Varetægtsfængsel under visse Omstændigheder skal kunne anvendes overfor Børn.

b. Bestemmelsen om, at Legemsstraf overfor Personer mellem 14 og 18 Aar kun maa idømmes for Vold, skyldes Landstinget. (Efter Folketingets og Justitsministerens Forslag skulde Legemsstraf kunne anvendes for alle de i den nye Lov ommeldte Forbrydelser). I øvrigt gjorde Landstinget i Realiteten ikke nogen væsentlig Forandring paa dette Punkt. Bestemmelsen om betinget Fritagelse for Tiltale for Personer mellem 14 og 18 Aar stod i Justitsministerens Forslag, ikke i Folketingets, Tilføjelsen om Afholdelsen af Udgifterne ved Tilsynet skyldes dog Landstinget.

5. Bestemmelsen om Nødværgeretten, som den stod i Justitsministerens med Folketingets stemmende Forslag, havde Udtrykkene „mod Overfald, hvoraf han maa antages at have frygtet betydelig Skade“. Dette ombyttedes i Landstinget med de Udtryk, der nu staa i Loven. Ligeledes udgik Fordringen om, at den overfaldne skal være „sagesløs“; ogsaa den ikke „sagesløse“ kan komme i Nødværgetilfælde.

6. Uforandret, som efter Justitsministerens Forslag (i Folketingets var Tanken udtrykt anderledes).

7. Denne Bestemmelse, der ikke fandtes i Folketingets Forslag, lød i Justitsministerens Forslag saaledes: „Paaanke af Domme efter Lov om offentlige Politisagers Behandling i København af 11. Februar 1863 § 14 kan under særlige Omstændigheder bestemmes af Justitsministeren, der ligeledes under særlige Omstændigheder kan bestemme, at en i Medfør af Lovens § 17 sluttet Sag bliver at genoptage og da at undergive egentlig kriminalretlig Behandling“. Landstinget indsatte en Tidsgrænse for Justitsministerens Adgang til Paaanke af Domme efter § 14 og begrænsede Justitsministerens Ret til at bestemme Genoptagelse og egentlig kriminalretlig Behandling af en efter § 17 uden Dom sluttet Sag, nemlig til de Tilfælde, hvor den nye Lov udtrykkelig udelukker noget saadant (se ovfr. i Referatet af Loven A. 20).

III. Ogsaa Folketingets Forslag indeholdt Bestemmelser om „betingede Straffedomme“, men disse Bestemmelser vare